

ЕМОЦИОНАЛЕН РАЗКАЗ ЗА РЕЦИТАЛА НА КИРИЛ МАНОЛОВ И БОРЯНА ЛАМБРЕВА

Д-р Нона Кръстникова

На 5 април 2022 г. второто издание на МузикАртисимо Фест се откри с Песенен рецитал на Кирил Манолов и Боряна Ламбрева. В първата част от програмата прозвучаха творби от Сергей Рахманинов, а втората бе посветена на творчеството на Панчо Владигеров.

В Софийска градска галерия всички предвидени места бяха бързо заети от нетърпеливата публика. Докато наблюдавах усмихнатите хора, не можех да не почувствам гордост. Има култура в България, има приемственост! Ето, ще слушаме музика на Панчо Владигеров, станал професор в Музикалната академия през 1932 година. Тук е проф. Павел Герджиков, първи изпълнител на песните на Владигеров и корифей в областта на камерното музициране (и не само), ректорът на НМА проф. Сава Димитров, деканът на ВФ проф. Нико Исаков, редица преподаватели, певци, музиканти, студенти, много студенти! Самите изпълнители проф. Боряна Ламбрева и Кирил Манолов са също преподаватели в НМА – едно музикално семейство, което се беше събрало да сподели своята любов към С. Рахманинов и П. Владигеров.

Рядкост е певец като Кирил Манолов, артист от световна величина, творил с най-големите диригенти като Рикардо Мути, пял на световни сцени, винаги впечатляващ с глас, присъствие и стилова адекватност, да направи камерен рецитал и да подходи толкова отговорно. Такъв артист има ресурса и уменията да изнесе много хубав концерт, да достави удоволствие на публиката, без да положи къртовския труд, необходим за камерен рецитал. Още от избора на репертоар беше ясно, че подходът на Кирил Манолов ще е различен. Неговото уважение към композиторите,

сериозността и задълбочеността, с която бяха подготвили пиесите с проф. Боряна Ламбрева са респектиращи. От миниатюрите „Проходит все“, „Над свежей могилой“, „Я был у ней“ до драматичните дълбини на „Отрывок из А. Мюссе“ и театралната песен „Писмо К.С. Станиславскому“ публиката беше преведена през различните лица на Рахманинов. Имаше много нюанси, цветове. Кирил Манолов беше искрен и свободен от оперни шампи. В пълна хармония с него беше и Боряна Ламбрева. Тя подкрепяше певица по един особено женствен, стилизиран и емоционално деликатен начин. Нейният клавирен съпровод беше мек, дълбок, но и някак фин, стилизиран, рисуващ приказка, която деликатно, умело, но решително плетеше мрежа около публиката и певица, в началото почти прозрачна, а с напредване на концерта придобиваща пластика и форма, оставяща ни без дъх.

Втората част от програмата с произведения на Панчо Владигеров бе енергична и с размах. Кирил Манолов ни подари както безкрайната си кантилена, така и шеметни, разгърнати във форте фрази в „Стар Димо“ и „Мануш войвода“ и закачливи „намигвания“ в „Песен на шута“ към комедията „Сън в лятна нощ“ от Шекспир и „Дафино вино, хей“ . Акомпаниментът на Боряна Ламбрева звучеше като бистър поток, толкова натурален, така чист, с вътрешни рубати, които бяха толкова естествени! Звуковата картина се допълваше от двамата изпълнители: мъжкото – сила, емоция, умение, и женското – подкрепа, красота, истина.